Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă :

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă :

CUORE

(DE LA APENINI LA ANZI)

de

EDMONDO DE AMICIS

CUORE

(DE LA APENINI LA ANZI)

de

EDMONDO DE AMICIS

DESENE **Olimp Vârășteanu**

SCENARIU **Lucia Druțu**

MONTAJ **Georgeta Țențulescu**

DESENE **Olimp Vârășteanu**

SCENARIU **Lucia Druțu**

MONTAJ **Georgeta Țențulescu**

Odată trăia la Genova, în Italia, o familie care o ducea foarte greu. Pentru a ieşi din impas, mama se hotărî să intre în serviciu la o casă de oameni înstăriţi din America.

Odată trăia la Genova, în Italia, o familie care o ducea foarte greu. Pentru a ieşi din impas, mama se hotărî să intre în serviciu la o casă de oameni înstăriţi din America.

Biata mamă vărsase lacrimi amare despărțindu-se de copiii ei, unul de 18 ani și altul de 11 ani.

Biata mamă vărsase lacrimi amare despărțindu-se de copiii ei, unul de 18 ani și altul de 11 ani.

Ajunsă la Buenos Aires, găsise, prin mijlocirea unui negustor genovez, văr cu soţul ei, o familie binevoitoare, la care intră în serviciu.

Ajunsă la Buenos Aires, găsise, prin mijlocirea unui negustor genovez, văr cu soţul ei, o familie binevoitoare, la care intră în serviciu.

Un timp scrisese regulat acasă dar, la un an după plecarea ei, cei rămaşi acasă au primit o scrisoare în care le spunea că e suferindă... Apoi nu mai primiră nimic.

Un timp scrisese regulat acasă dar, la un an după plecarea ei, cei rămaşi acasă au primit o scrisoare în care le spunea că e suferindă... Apoi nu mai primiră nimic.

Zilele treceau, grele și chinuitoare. Într-o seară, Marco, mezinul familiei, îngrijorat de soarta mamei sale, spuse hotărît:-Mă duc eu în America s-o caut pe mama.

Zilele treceau, grele și chinuitoare. Într-o seară, Marco, mezinul familiei, îngrijorat de soarta mamei sale, spuse hotărît:-Mă duc eu în America s-o caut pe mama.

O întîmplare fericită veni în ajutorul băiatului. Comandantul unui vas, prieten cu tatăl său, îl luă cu vaporul pînă în Argentina.

O întîmplare fericită veni în ajutorul băiatului. Comandantul unui vas, prieten cu tatăl său, îl luă cu vaporul pînă în Argentina.

In cea de a 27-a zi de la plecarea din Genova, sosiră la Buenos Aires.

In cea de a 27-a zi de la plecarea din Genova, sosiră la Buenos Aires.

În oraș, Marco, opri un trecător și-l rugă să-i arate încotro s-o apuce ca să ajungă în strada Los Artes. Grăbind pasul, ajunse în fața unei prăvălioare de mărunțișuri.

Asta era.

În oraș, Marco, opri un trecător și-l rugă să-i arate încotro s-o apuce ca să ajungă în strada Los Artes. Grăbind pasul, ajunse în fața unei prăvălioare de mărunțișuri.

Asta era.

— Aici e prăvălia lui Francesco Merelli?
— Francesco Merelli a murit — îi răspunse femeia, în italiană.

— Aici e prăvălia lui Francesco Merelli?
— Francesco Merelli a murit — îi răspunse femeia, în italiană.

–Am venit in America s-o caut pe mama. Merelli o cunoștea. Numai el putea să-mi spună unde este. Trebuie s-o găsesc pe mama!

–Eu nu știu nimic.

–Am venit in America s-o caut pe mama. Merelli o cunoștea. Numai el putea să-mi spună unde este. Trebuie s-o găsesc pe mama!

–Eu nu știu nimic.

Marco vorbise cu atîta căldură, încît băiatul din curte spuse:-Îți arăt eu, și o luară la fugă.

Marco vorbise cu atîta căldură, încît băiatul din curte spuse:-Îți arăt eu, și o luară la fugă.

Se opriră în fața unui minunat grilaj de fier. Marco trase nerăbdător de clopoțel.-Aici stă familia Mequinez, nu-i așa? îl întrebă pe domnul înalt ce se ivise.

Se opriră în fața unui minunat grilaj de fier. Marco trase nerăbdător de clopoțel.-Aici stă familia Mequinez, nu-i așa? îl întrebă pe domnul înalt ce se ivise.

–A stat! Acum s-a mutat la Cordova, un oraș la sute de mile de aici.

–A stat! Acum s-a mutat la Cordova, un oraș la sute de mile de aici.

Induioșat de curajul micului genovez ce-și căuta mama, el îi dădu o scrisoare către un prieten, care ar fi putut să-l ajute.

Induioșat de curajul micului genovez ce-și căuta mama, el îi dădu o scrisoare către un prieten, care ar fi putut să-l ajute.

A doua zi, Marco, la pupa unei corăbii ce transporta fructe, era în drum spre Rosario, de unde urma să plece spre Cordova. Călătoria ţinu trei zile şi trei nopţi.

A doua zi, Marco, la pupa unei corăbii ce transporta fructe, era în drum spre Rosario, de unde urma să plece spre Cordova. Călătoria ţinu trei zile şi trei nopţi.

In zorii celei de a patra zile debarcară la Rosario. Cu traista în mînă, tot întrebînd, nimeri casa noului său protector.

In zorii celei de a patra zile debarcară la Rosario. Cu traista în mînă, tot întrebînd, nimeri casa noului său protector.

In ușă se ivi un om cu fața aspră:
— Pe cine cauți? Stăpînul a plecat la Buenos Aires — și-i trinti ușa în nas.

In ușă se ivi un om cu fața aspră:
— Pe cine cauți? Stăpînul a plecat la Buenos Aires — și-i trinti ușa în nas.

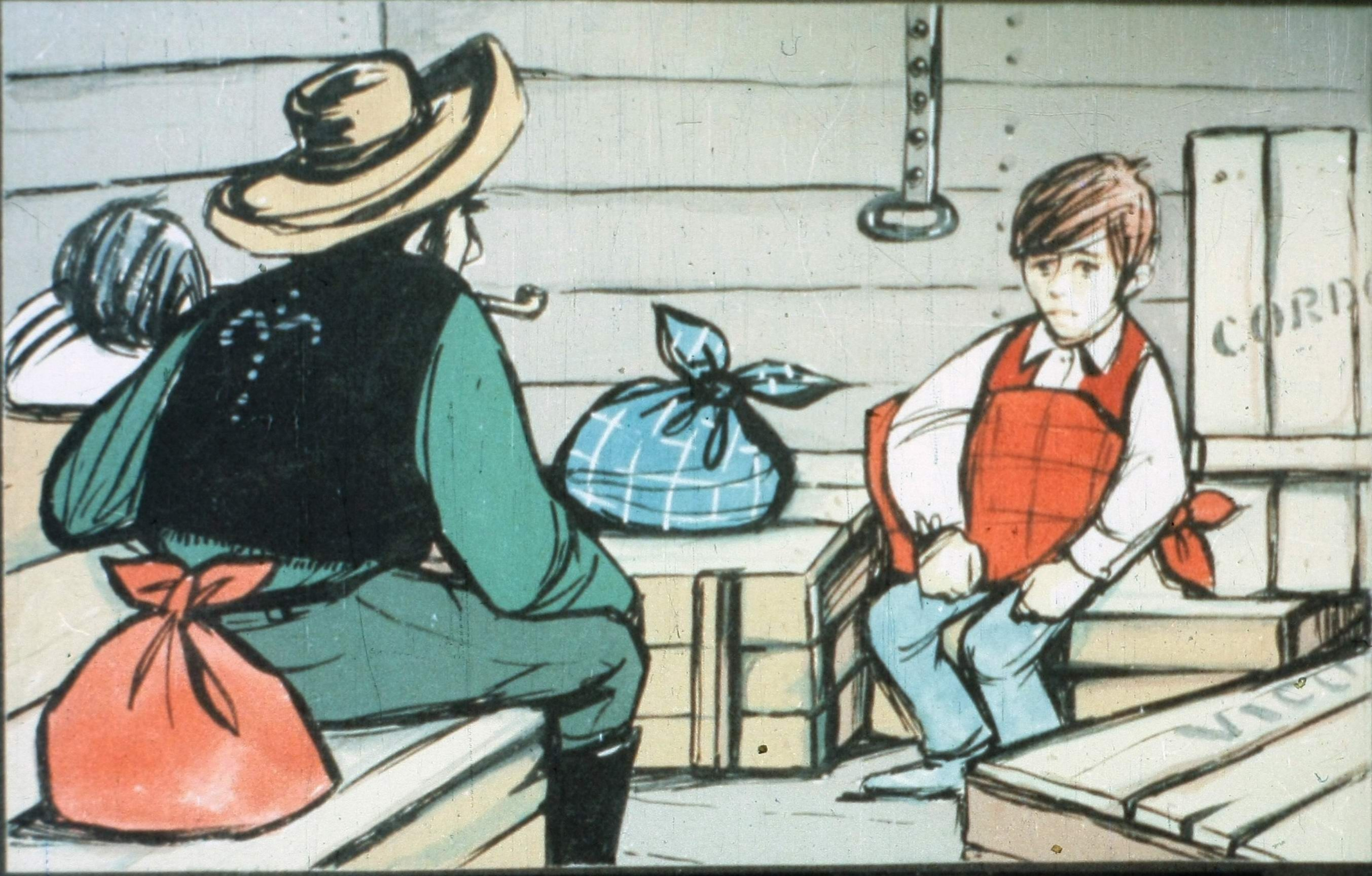

Cu un bilet cumpărat din bruma ce-i rămăsese, cu inima plină de îndoieli, plecă spre Cordova.

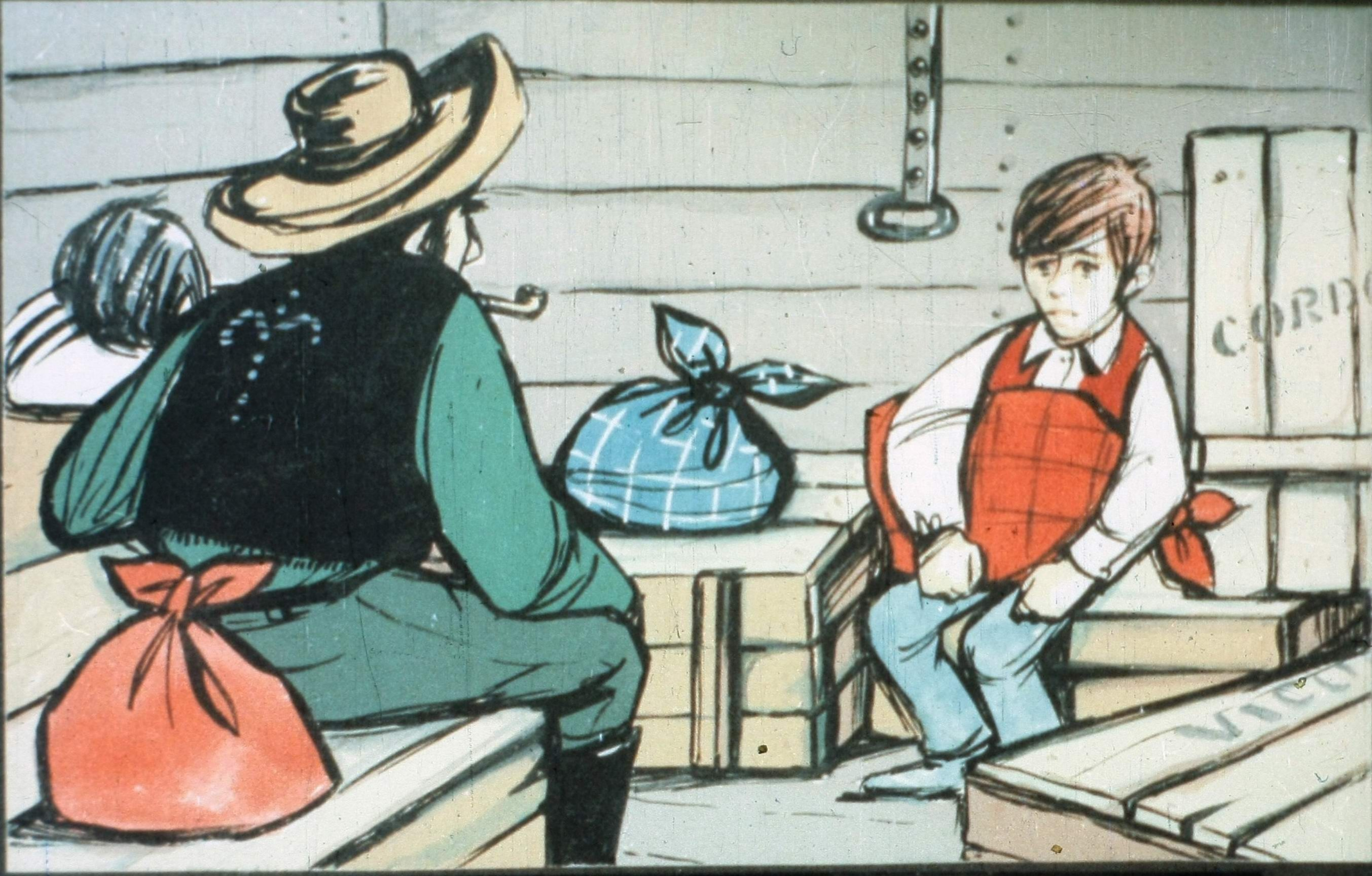

Cu un bilet cumpărat din bruma ce-i rămăsese, cu inima plină de îndoieli, plecă spre Cordova.

Ajuns la Cordova pe-nserat, găsi locuința inginerului Mequinez și cu mîna tremurîndă sună.

— Inginerul Mequinez e acasă? întrebă.

— S-a mutat la Tucuman! Băiatul făcu un gest de disperare.

Ajuns la Cordova pe-nserat, găsi locuința inginerului Mequinez și cu mîna tremurîndă sună.

— Inginerul Mequinez e acasă? întrebă.

— S-a mutat la Tucuman! Băiatul făcu un gest de disperare.

-Cum să te ajut, bietul meu copil? Știi ceva? La a treia poartă locuiește un capataz care pleacă la Tucuman cu carele. Grăbește-te!

-Cum să te ajut, bietul meu copil? Știi ceva? La a treia poartă locuiește un capataz care pleacă la Tucuman cu carele. Grăbește-te!

Intr-o curte mare, un om voinic supraveghea încărcarea carelor. Băiatul se apropie și-l întrebă sfios dacă nu vrea să-l ia și pe dînsul pînă la Tucuman.

Intr-o curte mare, un om voinic supraveghea încărcarea carelor. Băiatul se apropie și-l întrebă sfios dacă nu vrea să-l ia și pe dînsul pînă la Tucuman.

-Noi mergem la Santiago dell'Estero. De acolo mai ai cale lungă de mers pe jos.

- Nu mi-e teamă de nimic. Numai s-o găsesc pe mama!

-Noi mergem la Santiago dell'Estero. De acolo mai ai cale lungă de mers pe jos.

- Nu mi-e teamă de nimic. Numai s-o găsesc pe mama!

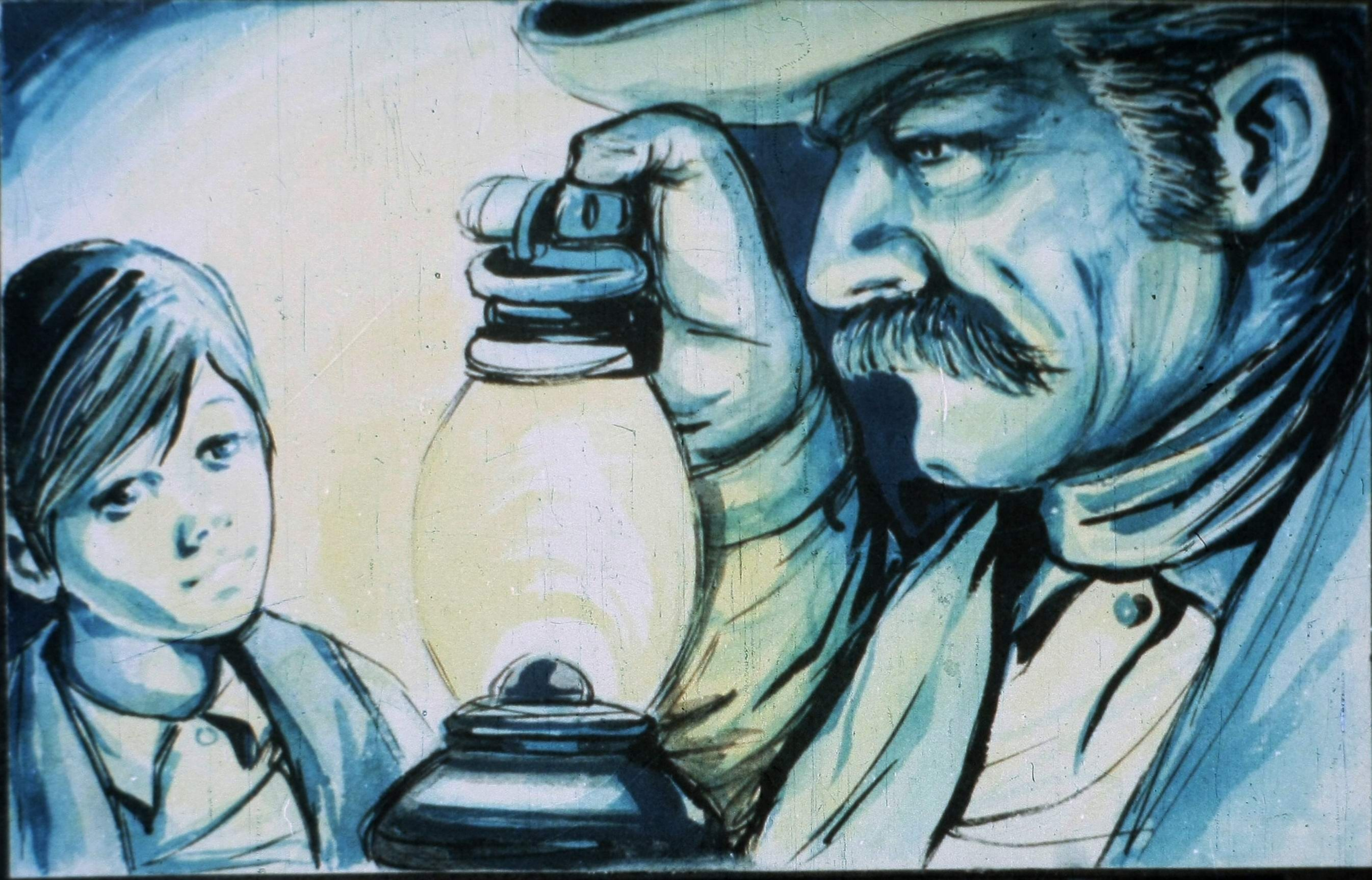

Capatazul ridică felinarul și se uită o clipă la băiat. – Bine, fie!
În zori, sub lucirea rece a stelelor, convoiul se puse în mișcare.

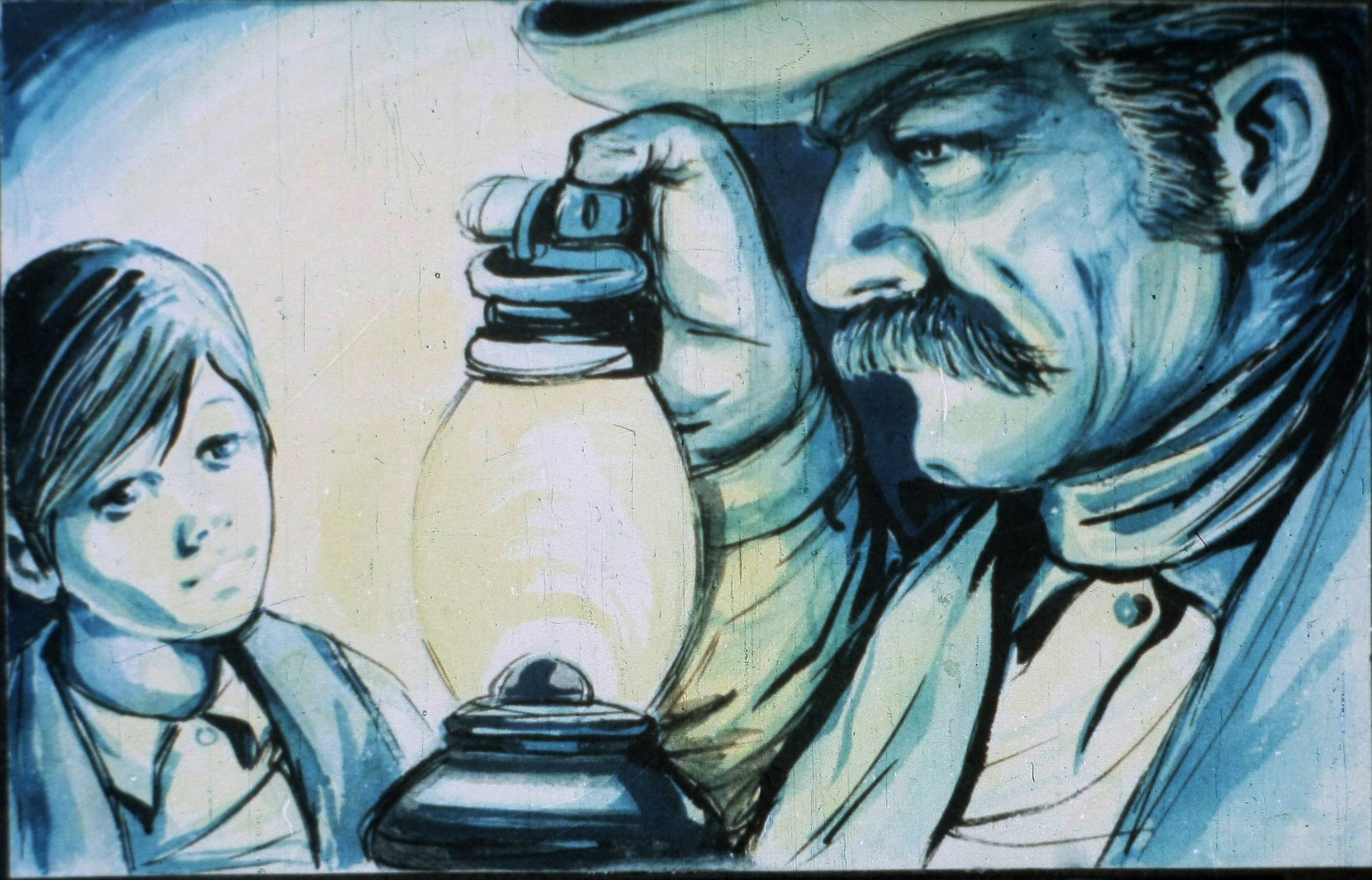

Capatazul ridică felinarul și se uită o clipă la băiat. – Bine, fie!
În zori, sub lucirea rece a stelelor, convoiul se puse în mișcare.

Sfîrşit de oboseală şi nesomn, bietul băiat se topea văzînd cu ochii.
Se îmbolnăvi şi zăcu trei zile într-un car.

Sfîrşit de oboseală şi nesomn, bietul băiat se topea văzînd cu ochii.
Se îmbolnăvi şi zăcu trei zile într-un car.

Odată cu însănătoșirea, sosi și ziua cînd trebuia să pornească singur la drum. În depărtare, se zărea un lanț de munți: Anzii.

Odată cu însănătoșirea, sosi și ziua cînd trebuia să pornească singur la drum. În depărtare, se zărea un lanț de munți: Anzii.

Mergea mereu... picioarele îi erau însingerate... Cineva îi spuse: — Tucuman e doar la cinci mile de aici...!
— Măicuța mea, sînt aproape, îi venea să strige.

Mergea mereu... picioarele îi erau însingerate... Cineva îi spuse: — Tucuman e doar la cinci mile de aici...!
— Măicuța mea, sînt aproape, îi venea să strige.

Bietul Marco! Dacă ar fi ştiut în ce stare se afla mama lui!
Era bolnavă, ţintuită la pat. Numai o operaţie o putea salva.

Bietul Marco! Dacă ar fi ştiut în ce stare se afla mama lui!
Era bolnavă, ţintuită la pat. Numai o operaţie o putea salva.

În zdrențe și plin de praf, Marco intră în Tucuman. Deodată, ochii îi căzură pe o firmă cu un nume italienesc.

În zdrențe și plin de praf, Marco intră în Tucuman. Deodată, ochii îi căzură pe o firmă cu un nume italienesc.

-Domnule, aţi putea să-mi spuneţi unde locuieşte familia Mequinez?
-Nu stă aici, dar nici prea departe!
-Pe unde s-o iau? Arătaţi-mi, vă rog, drumul!

-Domnule, aţi putea să-mi spuneţi unde locuieşte familia Mequinez?
-Nu stă aici, dar nici prea departe!
-Pe unde s-o iau? Arătaţi-mi, vă rog, drumul!

Noaptea aceea fusese ingrozitoare pentru bolnavă. Dimineața, doctorul se afla la patul bolnavei, incercînd, pentru ultima oară, s-o induplece să se lase operată.

Noaptea aceea fusese ingrozitoare pentru bolnavă. Dimineața, doctorul se afla la patul bolnavei, incercînd, pentru ultima oară, s-o induplece să se lase operată.

Din odaia alăturată răzbătură zvonuri de glasuri și strigăte înăbușite.
-Josefa! spuse stăpîna intrînd. Am să-ți dau o veste bună. Pregă-
tește-te să vezi pe cineva...

Din odaia alăturată răzbătură zvonuri de glasuri și strigăte înăbușite.
-Josefa! spuse stăpîna intrînd. Am să-ți dau o veste bună. Pregă-
tește-te să vezi pe cineva...

Femeia ridică capul de pe pernă, căutînd cu ochi strălucitori în jur.

Femeia ridică capul de pe pernă, căutînd cu ochi strălucitori în jur.

Deodată scoase un strigăt sfîşietor... Într-o clipă, Marco fu în braţele mamei sale.

Deodată scoase un strigăt sfîşietor... Într-o clipă, Marco fu în braţele mamei sale.

Desfăcîndu-se din îmbrățișare, bolnava rosti:-Domnule doctor, vreau să mă fac bine. Nu mai pierdeți nici o clipă.

Desfăcîndu-se din îmbrățișare, bolnava rosti:-Domnule doctor, vreau să mă fac bine. Nu mai pierdeți nici o clipă.

Încercară să-l ducă pe Marco intr-o cameră mai îndepărtată, dar băiatul nu se clintea din loc.

– Ce are mama? Ce-i face doctorul?

Încercară să-l ducă pe Marco intr-o cameră mai îndepărtată, dar băiatul nu se clintea din loc.

– Ce are mama? Ce-i face doctorul?

– Mama ta va fi salvată!

– Vă mulţumesc, domnule doctor, spuse Marco, aruncîndu-se la picioarele doctorului.

– Mama ta va fi salvată!

– Vă mulţumesc, domnule doctor, spuse Marco, aruncîndu-se la picioarele doctorului.

Doctorul îl ridică și-i șopti:
— Scoală-te! Nu eu, ci tu, micul meu erou, i-ai salvat viața.

Doctorul îl ridică și-i șopti:
— Scoală-te! Nu eu, ci tu, micul meu erou, i-ai salvat viața.

SFÎRȘIT

reeditare
1979

SFÎRȘIT

reeditare
1979